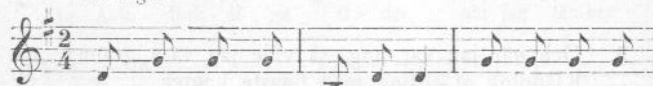

42.

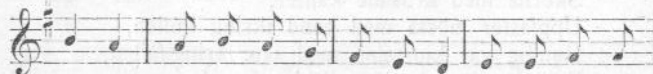
(Vistryck: Stockholm, Marquardska boktryckeriet, 1824.)

Sissa.

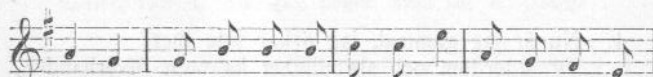
Måttligt.

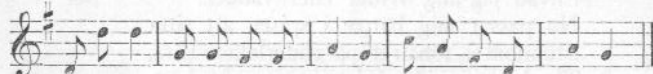
1. »Kom, min lil-la Sis-sa, du, Gör, hvad jag be-

gä-rer! Vill du blif-va nu min fru? Vet, att jag är

kä-rer! Jag vill ge dig hand-skar, bok, Tro mig sä-kert,

det är nog, Kär-lek är, som vål-ler, Att jag af dig hål-ler.

2. Jag vill ge dig hus och gård,
Gryta, potta, panna,
Getter, kor, ja, svin och får,
Silfverstop och kanna,
Silfver, guld till öfverflöd,
Kjortel af skarlakan röd,
Det skall du få märka,
Kammarduk till särka'.

3. Jag vill ge i brudeskänk
Och till morgongåfva:
Sifverbälte, silfverlänk,
Det vill jag dig lofva.
Då skall och få säteri,
Endast du vill älska mig.
Du skall väl få mera,
Det vill jag kavera.
4. Du skall få mitt hjärta mä,
Som af kärlek brinner,
Och en son uppå ditt knä,
Om jag så långt hinner,
Dotter ock, om jag förmår,
Lofvar jag inom tu år.
Kan du mer begära,
Sissa lilla, kära?
5. Om du vet, hvad kärlek är
Eller nämnas gifta,
Tror jag ock, du blefve kär
Glädje för mig stifta.
Du, min lilla söta tös,
Var nu inte tvär och bös!
Du, min flickejanta,
Låt mig icke vänta!
6. Holländsk damast triumfant
Skall du få till kläder.
Du skall blifva så galant
Trots som dina fäder.

Piga, dräng skall stå på tå,
Göra allt, hvad de förmå,
Alla skola springa,
Liksom de had' vinga'.

7. Söta Sissa, säg ej nej!
Jag har länge biat.
Skall jag stackar' gå min väg
Nu, sen jag har friat?
Jag må falla tår på tår,
Om jag inte dig nu får.
Döden blir mitt vissa,
Om jag ej får Sissa.»

8. »Nå, min lilla söta Pär,
Är det ditt allvara,
Att du är så hjärtligt kär,
Då är ingen fara.
Förr än du skall dö därå,
Skall du mig visst gärna få.
Jag vill ärligt lofva
Alltid hos dig sofva.

9. Gå nu till min far och mor,
Säg dem dina tanka',
Att din kärlek är så stor!
Jag vill intet slanka.
Om de säga därtill ja,
Stackars Pär, då blir du gla'!»
»Ja, min fina docka,
Intet kan jag pocka.»

10. »Nå, min Pär, du är för god!
Jag är allt betagen,
Jag kan inte stå emot,
Sedan jag är slagen.
Fast det gör nu ingen don
Hafva kärleksaltration,
Hjärtat mände picka
I mig, arma flicka.»

11. »När skall då vårt bröllop stå?
Säg, mitt lilla hjärta!
Kom och lindra skall du få
Pär uti din smärta!
Nu så stillas all din nöd,
Då jag vill intill min död
Ligga vid din sida.
Ack, o himmel, vida!»